

مصاحبه

مصاحبه با عسگر آقایف

متن زیر جوابهای رئیس‌جمهور قرقیزستان به سه سؤال اساسی است:

سؤال: تهدید امنیت قرقیزستان از خارج را چگونه می‌بینید؟

جواب: من هیچ خطری را در راه توسعه دموکراسی در قرقیزستان مشاهده نکرده‌ام. ما در حسن همجواری کامل با کشورهای همسایه خویش بسر می‌بریم. البته قرقیزستان در منطقه کم‌ثبات واقع گردیده است؛ ولی ما در سال ۱۹۹۴ بخاطر حفظ ثبات منطقه و مساعدت به روند همگرایی همراه با جمهوری‌های ازبکستان و قزاقستان اتحاد آسیای مرکزی را ایجاد کردیم. در چارچوب این اتحاد، گردان حافظ صلح تشکیل شده که در مرزهای تاجیکستان انجام وظیفه می‌نماید. بدون تردید مناقشات جاری در کشور دوست (تاجیکستان) نمی‌تواند باعث نگرانی ما نباشد. مقاومت مسلحانه اپوزیسیون همراه با جنگاوران افغانی بر ضد دولت رسمی دوشنبه همیشه در مرکز توجه اتحاد آسیای مرکزی و مشترک‌المنافع بوده است. من یقین دارم که عقل سالم در نهایت پیروز خواهد شد و خوشحال هستیم که روند آشتی ملی در تاجیکستان مراحل خود را طی می‌کند. ضمناً از میان رؤسای جمهوری آسیای مرکزی بنده تنها فردی بودم که به دوشنبه سفر رسمی کردم.

سؤال: راجع به اصلاحات اقتصادی چه می‌گویید؟

جواب: بلی من اعتراف می‌کنم که بیشتر اهالی قرقیزستان پایین‌تر از خط فقر زندگی می‌کنند. این درد من است؛ ولی من به شما اطمینان می‌دهم که در تمام جبهه‌ها مشغول فعالیت هستیم. فکر می‌کنم که ما تصمیم درستی گرفته‌ایم چون هیچ کشوری در آغاز اصلاحات اقتصادی خویش نتوانسته است که شرایط و ارزشها را حفظ نماید. این یک روند دردناک است. بعضی اوقات من خودم را همچون یک جراح احساس می‌کنم؛ ولی بعد از هر عمل جراحی همیشه بیهوشی و ناراحتی وجود دارد. امروز ما شاهد رشد اقتصادی در کشور

هستیم. در سال ۹۶ در قرقیزستان بهترین آمارهای رشد درآمد ملی در کل رشته‌های اقتصادی را داشتیم که ۶٪ افزایش را نشان می‌دهد در مقایسه با کشورهای مشترک‌المنافع، کشور ما تنها جمهوری است که کمک هزینه‌های بازنشستگی و سایر کمک‌های امدادی را به موقع پرداخت می‌نماید و حداکثر تأخیر در پرداخت مقرری آنان یک ماه است. شما خودتان قضاوت کنید که در بسیاری از جمهوری‌های دیگر بیش از یک و نیم سال در پرداخت این هزینه‌ها تأخیر وجود دارد. امروز ما با سه مسئله مواجه هستیم. اول مسائل اقتصادی که مربوط به منفی بودن تراز بازرگانی است که ما را نگران ساخته و بیشتر مشکلات ما ناشی از این امر است و این وضع سال به سال بدتر می‌شود و در مقابل کاهش صادرات، واردات ما افزایش می‌یابد. یعنی ما امروزه از طریق واردات امرار معاش می‌کنیم و اگر وضع به همین منوال ادامه یابد کل اصلاحات محکوم به شکست است. دومین مشکل ما مسائل اجتماعی و سومین آنها جنایتکاری و قاچاق مواد مخدر است که در این زمینه‌ها مشغول تدوین برنامه مشترک با ازبکستان، قزاقستان و تاجیکستان هستیم تا بویژه جلوی نقل و انتقال مواد مخدر در منطقه را بگیریم.

سؤال: احتمال سرایت بنیادگرایی اسلامی به جمهوری قرقیزستان تا چه اندازه است؟

جواب: البته چنین خطری برای ما وجود دارد. احتمال انتشار بنیادگرایی اسلامی در جنوب جمهوری امکان دارد. ولی ما همراه با اسلام کریم‌اف رئیس‌جمهور ازبکستان بر علیه انتشار نظریات اسلامی در وادی فرغانه مشغول مبارزه هستیم. ما تعقیب و تبعید و زندان نمی‌کنیم. ما در مقابل پرچم سبز اسلام، نظریه دنیوی را اختیار کرده‌ایم (اشاره به جدایی دین از سیاست و رژیم غیره‌ذهبی این کشور) در حال حاضر استراتژی ما دادن آموزش است. تنها موقعی می‌توان به خرد جوانان امیدوار بود که به آنها حق انتخاب داده شود و چه چیزی بالاتر از آموزش است؟ در قرقیزستان ۳۵ دانشگاه موجود است و برخی افراد از این نظر به من انتقاد می‌کنند؛ ولی من فکر می‌کنم تنها از این راه می‌توان جوانان را از تأثیر دین حفظ کرد. برنامه «کادرهای قرن ۲۱» نیز به این خاطر است. براساس این برنامه قرقیزها می‌توانند بهترین آموزشهای اروپا و آمریکا را فراگیرند و در همین راستا دوازده دانشگاه از ۳۵ مورد، ۲۰۰ باب مدرسه از ۱۸۰۰ مورد به شبکه اینترنت متصل شده و امسال نیز ۶۰۰ باب مدرسه به این شبکه خواهند پیوست. از نظر امنیتی یکی از نگرانی‌های مقامات قرقیزی اوضاع مناطق جنوبی و بویژه شهر اوش است که در آن تعداد قابل توجهی از یک زندگی می‌کنند و سابقه دیگری بین آنان و قرقیزها در سالهای گذشته نیز وجود دارد.